

جنبش در زیرزمین آمریکایی^۱ را گروه REM در سال ۱۹۸۱ با انتشار اولین ترانه مستقل خود Radlo Free Europe (رادپوی اروپای آزاد) برانگیخت. و این زمانی بود که Post-Punk^۲ به Hard Core و Punk در آمریکا فعالیت بدل می‌شد. آنان به گاراژی در زیرزمین آمریکایی بازگشته بودند. در دهه ۸۰ هنگامی که تعداد زیادی از گروه‌های Hard Core و Punk در آمریکا فعالیت می‌کردند REM با ترکیب هوک‌های^۳ (Hook) پرتین گیتار و اشعار اعتراضی آمیزی که زمزمه می‌کرد و با زیبایی‌شناسی که از Post-Punk وام گرفته بود گیتار پاپ را به واژگان زیرزمینی باز آورد. نواهای این گروه آمیزه‌یی از سنت و مدرنیسم بود، علی‌رغم این که هیچ نوآوری آشکاری در موسیقی آن‌ها دیده نمی‌شد. REM هویت و حس هدفمندی داشت که زیرزمین آمریکایی را در دهه هشتاد کاملاً دگرگون کرد. طی این دهه آن‌ها بی‌وقفه کار کردند. هر سال آلبومی منتشر کردند و تورهای پیاپی برگزار کردند. چه در سال‌ها و چه در کافه‌های دور افتاده و در این راه الهام‌بخش گروه‌های بسیاری بودند. از پیشگامان^۴ Jaagle-Pop دهه ۸۰ گرفته تا آئرناتیو راک‌های موفق دهه ۹۰.

ترجمه سهراب محبی

جنبش در زیرزمین آمریکایی

هواداران گروه به حدی بود که تضمین‌کننده فروش بزرگ آلبوم‌هایش باشد اما این حال موفقیت آلبوم سند Document و ترانه مستقل «آن کس که دوست‌اش دارم» The one I Love در Topten غیرمنتظره بود به ویژه به دلیل آن که آن‌ها تنها اندکی صدای خود را تغییر داده بودند.

استاپ در سال ۱۹۷۸ تحصیل هنر را در دانشکده جورجیای آتن شروع کرد و طی دوران تحصیل، کارش سُرک کشیدن به مغازه آلبوم‌فروشی Woxtry بود. پیتر باک Peter Buck اهل کالیفرنیا (متولد ۶ دسامبر ۱۹۵۶) نیز در همان مغازه فروشندگی می‌کرد. باک یک گردآورنده افراطی و پروپا قرص آلبوم‌های موسیقی بود. همه چیز از راک کلاسیک تا پانک و جَز را گردآوری می‌کرد و تازه به فراگیری گیتار پرداخته بود. استاپ و باک با پی بردن به سلیقه یکسان‌شان به همکاری با هم پرداختند و تصادفاً از طریق دوستی مشترک با بری Berry و میلز Miles آشنا شدند.

گروه در سال ۱۹۸۰ برای اجرا در میهمانی یکی از دوستان تشکیل شد. آن‌ها در یک کلیسای اسقفی بازسازی شده به اجرای قطعاتی از گروه‌های روان‌گردان و پانک پرداختند. در آن زمان گروه تحت نام «بادبادک‌های به هم پیچ‌خورده» Twisted Kites فعالیت می‌کرد. این گروه در تابستان ۸۰ اسم REM را به طریق تصادفی از فرهنگ لغات برگزید و ملاقاتشان با جفرسن حالت Jefferson Holt به همکاری او با گروه به عنوان مدیر گروه منجر شد. او نخستین کنسرت گروه را خارج از جورجیا در کارولینای شمالی دیده بود.

REM در طول یک سال و نیم بعد در شمال به اجرای کنسرت پرداخت و ترانه‌های متعدد راک گاراژی گروه‌های دیگر و فولک راک خود را اجرا کرد. گروه هنوز در حال

چند سالی طول کشید تا REM به صدر جدول برسد. اما از بدو انتشار نخستین آلبوم شهر کهنه Chronic Town طرفداران بسیاری را جلب کرد.

به دنبال انتشار Document ، REM ، یکی از پرطرفدارترین گروه‌های دنیا شد. تور جهانی سال ۱۹۸۸ برای گروه چندان طاقت‌فرسا بود که شش سال بعد تور نگذاشت و به درون استودیو عقب‌نشینی کرد تا به تولید پر طرفدارترین آلبوم‌اش «خارج از زمان» Out of Time و «اتوماتیک برای مردم» Automatic for the People بپردازد. زمانی که گروه در سال ۱۹۹۵ با تور «هیولا» Moneter به اجرای کنسرت پرداخت، از جانب منتقدان و موسیقی‌دانان به عنوان یکی از پدران جنبش پررونق آئرناتیو راک، شناخته شده بود و پاداش آن‌ها برگزاری پرسودترین تور زندگی حرفه‌یی‌شان بود. REM گروه مولف دهه ۹۰ شناخته می‌شد و تأثیرش در نسل جدید گروه‌های راک کاملاً محسوس است.

با این که REM در سال ۱۹۸۰ در شهر آتن ایالت جورجیا، شکل گرفت، تنها جنوبی‌های گروه، مایک میلز Mike Mills (متولد ۱۷ دسامبر ۱۹۵۸) و بیل بری Bill Berry (متولد ۳۱ جولای ۱۹۵۸) بودند. مایکل استاپ Michael Stipe (متولد ۴ ژانویه ۱۹۶۰) فرزند یک ارتشی بود و تمامی کشور را در دوران کودکی‌اش گشته بود. در دوران نوجوانی‌اش توسط آثار Patti Smith ، Television و Wire با موسیقی Punk-Rock آشنا شد و در سنت لوئیز St. Louis به همکاری با چند گروه کاور^۵ (Cover Bands) پرداخت.

فولک خاطرانه‌گیز Chronic Town گاراژ راک را به عنوان امضای REM تثبیت کرد و گروه در پنج سال بعدی با گسترش موسیقی خود در مجموعه‌یی از آلبوم‌هایش مورد تحسین منتقدان قرار گرفت. در اواخر دهه هشتاد پشتوانه

فراگیری بود که باک شروع به پرداخت آریژ پُردی خاص خود کرد و استایپ به روان ساختن اشعار منتقدانه خود پرداخت.

در سال ۱۹۸۱ REM اولین ترانه مستقل خود رادیوی آزاد اروپا Radio Free Europe را ضبط کرد که تحت برچسب (label) کمپانی مستقل محلی Hib-Tone منتشر شد. نخستین ترانه گروه تنها هزار نسخه فروش کرد اما اکثر این نسخه‌ها به دست مخاطبان اصلی رسید و به خاطر اشمارش به عنوان ترانه برتر مستقل رادیوی دانشگاهی برکزیده شد. این ترانه همچنین کمپانی‌های مستقل بزرگتری را متوجه گروه کرد و در سال ۱۹۸۲ قراردادی با کمپانی I.R.S. امضا شد. آلبوم شهر کهنه Chronic Town را در بهار همان سال منتشر کرد. Chronic Town نیز مانند نخستین ترانه مستقل گروه، به خوبی پذیرفته شد و راه را برای اولین آلبوم بلند و کامل گروه هموار کرد. هم‌زمانه Murrmur در سال ۱۹۸۱ با معنایی ملایم و دلنشین و باظرافت تولیدش انتشار یافت. Murrmur به طرز قابل توجهی با Chronic Town متفاوت بود اما مورد استقبال پرشور منتقدان قرار گرفت. از جمله Rolling Stones آن را برتر از آلبوم Thriller از Michael Jackson و Synchronicity از گروه Police دانست و بهترین آلبوم سال نامید. Murrmur همچنین شمار کثیری هوادار برای گروه به ارمغان آورد و به فهرست چهل آلبوم برتر راه یافت. REM در سال ۱۹۸۴ آلبوم «بازخواست» Reckoning را با ترانه برتر دانشگاهی «پس. باران مرکزی» (معذرت می‌خواهم) So. Central Rain (I'm Sorry) عرضه کرد.

ویژگی‌های یکتایی را برای REM قائل شده‌اند که آن را در بین گروه‌های زیرزمینی آمریکا متمایز می‌سازد. از جمله تورهای بیبایی، بیبازی گروه از ویدیو کلیپ‌ها، پشتیبانی رادیوی دانشگاهی از گروه، زیر لب خواندن استایپ و حضور بی‌تفاوتش بر روی صحنه، گیتار زنگدار باک و مجموعه کارهای پررمز و راز گروه. بسیاری از گروه‌ها از این عناصر گرت‌برداری کرده‌اند و حتی در بین آنان REM به گروه‌هایی اجازه داده که در افتتاحیه کنسرت‌هایش برنامه اجرا کنند و در مصاحبه‌های خود از آنان نام برده و به این ترتیب از این گروه‌ها حمایت کردند. این روند باعث می‌شود که تا سال ۱۹۸۵، زیرزمین آمریکایی مملو از نواهای شبه REM و گروه‌هایی نظیر Game Theory و Rain Parad شود به طوری که همگی شان زیبایی‌شناسی و صدای مشابهی بیابند.

درست زمانی که صدای REM نوای مسلط بر زیرزمین بود، گروه با آلبوم سوم به قلمرو رازآمیزتری پا نهاد. «افسانه‌های بازسازی» Fables of the Reconstruction در سال ۱۹۸۵ با تولیدکنندگی Joe Boyd در لندن ضبط شد. این آلبوم در برهه دشواری از فعالیت گروه ضبط شد. یعنی زمانی که گروه زیر بار تنش‌های ناشی از اجرای بی‌وقفه تور بود. آلبوم منعکس‌کننده حال و هوای تیره گروه و همچنین دل‌مشغولی‌شان با رگه جنوبی‌شان بود و هر دو این جذابیت‌ها در تور آلبوم نمایان شد. استایپ که همیشه به شکل غریب بر روی صحنه حاضر می‌شد به عجیب‌ترین دوران خود رسید، وزنش را زیاد کرد، موهایش را بلوند کرد و چندین لباس روی هم پوشید و هیچ‌کدام از این رفتارهای عجیب و نقاب جدید REM نیز مانع از فروش سرسام‌آور آلبوم «افسانه‌های بازسازی» نشد. آلبوم تنها در ایالات متحده بیش از ۳۰۰ هزار نسخه فروش کرد. REM تصمیم گرفت تا آلبوم بعدی را با Don Gehman که با John Mellencamp کار کرده بود، ضبط کند. Gehman باعث شد تا گروه صدایش را تمیز و استایپ خوانندش را تقویت کند و «نمایش تاریخی غنی زندگی» Life Rich Pageant در میان طرفدارانش دست به دست شد. Life Rich Pageant نیز تمجیدی را که برای هر آلبوم جدید REM معمول شده بود کسب کرد و از فروش قبلی پیشی گرفت. چند ماه بعد گروه طرف دومها (B-Sides)^۸ و مجموعه‌یی تحت عنوان «اداره مراسلات مرده» Dead Letter Office منتشر کرد.

REM با موفقیت از زیرزمین به جریان اصلی راک می‌رسد، آلبوم پنجم گروه *سند* Document پس از انتشار در پاییز سال ۱۹۸۷ به سرعت به موفقیت بزرگی دست می‌یابد. آلبوم Document خود را در فهرست *Topten* بلا می‌کشد و درست بعد از انتشار ترانه مستقل *The One I Love* به ضبط پلاتین دست می‌یابد. این ترانه نیز به *Topten* آمریکا راه می‌یابد و همچنین با راه‌یابی به *Top40* انگلستان به موفق‌ترین ترانه گروه در بریتانیا نیز تبدیل می‌شود.

سال بعد گروه IRS را ترک می‌کند و قرارداد ۶ میلیون دلاری با کمپانی وارنر امضا می‌کند. اولین آلبومی که تحت این قرارداد ضبط می‌شود آلبوم *سبز* Green است که در روز انتخابات سال ۱۹۸۸ منتشر شده است. Green توفیقی مشابه Document پیدا می‌کند و ترانه *بامیت Stand* در فهرست *Topten* جا می‌گیرد. گروه آلبوم جدید خود را در چند کشور جهان اجرا می‌کند و طی آن به اولین اجرای استودیویی خود در آمریکا نایل می‌آید. اما انگار تور Green تمامی نوای گروه را تحلیل می‌برد، چرا که با اتمام آن گروه به استراحتی طولانی می‌پردازد. اعضای گروه در این مدت به اجرای پروژه‌های جانبی می‌پردازند و در سال ۱۹۹۰ گروه بار دیگر فعالیت خود را از سر می‌گیرد و ضبط هفتمین آلبوم خود «خارج از زمان» *Out Of Time* را آغاز می‌کند. این آلبوم در آمریکا و انگلستان به صدر جدول می‌رسد *Out of Time* پاپ و فولک دلنشینی بود. ترانه مستقل و برجسته آن «از دست دادن مذهب» *Losing my Religion* بود که موفق‌ترین ترانه مستقل گروه شد. از آن‌جا که قوای گروه در تور Green تحلیل رفته بود، گروه تور *Out Of Time* را اجرا نمی‌کند. اما با این حال چهار میلیون نسخه از این آلبوم در آمریکا به فروش می‌رسد و دو هفته پس از انتشار به صدر جدول راه می‌یابد.

گروه آلبوم تیره و متفکرانه «اتوماتیک برای مردم» *Automatic for the People* با تنظیماتی که John Paul Jones نوازنده بیس‌گیتار گروه *Led Zeppelin* برای سازه‌های زهی بسیاری از ترانه‌های آن انجام داده بود، آلبومی آرام، کم سروصدا و فکورانه بود. این آلبوم نیز مانند آلبوم‌های قبلی به ضبط پلاتین دست یافت و ترانه‌های «راندن» *Drive*، «مردی بر روی ماه» *Man On The Moon* و «همه آرزو می‌شوند» *Everybody Hurts* به فهرست چهل ترانه برتر راه یافتند.

بعد از دو آلبوم استودیویی، گروه تصمیم گرفت تا در آلبوم «هیولا» *Monster* دوباره به صورت یک گروه راک ظاهر شود. با این‌که این آلبوم بازگشت به مبانی بود، اما ضبط آن به دشواری و پر از تنش بسیار پیش رفت. با این حال این آلبوم نیز با موفقیت‌های بزرگی روبه‌رو شد و در جدول آمریکا و انگلستان ترانه برتر شد و نیز آلبوم تحسین منتقدان مدرسه قدیمی^۱ را که از گروه به علت عدم پیروی از سنت‌های موسیقی راک ناراضی بودند، برانگیخت. REM اولین تور خود را بعد از آلبوم *Green* در سال ۱۹۹۵ آغاز کرد. در حالی که دو ماه از آغاز تور می‌گذشت، پری به علت عارضه آنوریسم مغزی در حال اجرا، فوراً مورد جراحی قرار گرفت و بعد از یک ماه کاملاً بهبود یافت و REM بعد از دو ماه تور خود را از سر گرفت. اما جراحی او آغاز مشکلات بعدی گروه بود. استایپ نیز تحت عمل جراحی قرار گرفت اما با این وجود تور *Monster* با موفقیت تجاری چشمگیری مواجه شده و همچنین گروه قسمت اعظم آلبوم بعدی را ضبط کرد. قبل از انتشار آلبوم در پاییز ۱۹۹۶ گروه راهش را از گرداندن قدیمی خود *Jefferson Holt* که گفته می‌شود متهم به تجاوز شده بود، جدا کرد و *Betrie Downs* وظیفه گرداندگی را به عهده گرفت. ماجراجویی‌های جدید در های-فای *New Adventures in Hi-Fi* در سپتامبر سال ۹۶ منتشر شد. انتشار این آلبوم در زمانی بود که گروه قراردادش را با کمپانی وارنر با رقم بی‌سابقه ۸۰ میلیون دلار تجدید کرد. در سایه چنین رکورد بزرگی، این آلبوم نیز همچون آلبوم‌های قبلی با تحسین مواجه شد.

در اوایل سال ۹۶ سقوط گروه از رده‌های بالای جدول آغاز شد. اعضای گروه به کارهای جانبی پرداختند. استایپ با کمپانی فیلم خود *Single Cell Picture* کار می‌کرد و

باک نیز با همراهی Mark Eitzel در گروه جاز Tuatra به فعالیت پرداخت. در اکتبر سال ۹۷، REM با اعلام این که بری گروه را دوستانه ترک کرده و تصمیم به ادامه زندگی در مزرعه خود گرفته، طرفداران و رسانه‌ها را بهت‌زده کرد. گروه به صورت تیم سه نفره به کار ادامه داد و جای خالی بری را با یک هدرام ماشین به پر کرد، نتیجه این همکاری سه نفره انتشار آلبوم Up (تجربیه‌ترین آلبوم گروه) در سال ۱۹۹۸ بود که تور گسترده‌یی نیز به اجرا در آمد.

آن کس که دوست دارم The One I Love

این یکی [این ترانه] برای کسی است که دوست می‌دارم
این یکی برای کسی است که پشت سر نهادم
ساده تکیه‌گاهی، برای گذران زمان
این یکی برای کسی است که دوست می‌دارم
آتش (او اکنون دارد، با پای خود می‌آید)
این یکی برای کسی است که دوست می‌دارم
این یکی برای کسی است که پشت سر نهادم
تکیه‌گاه دیگری زمان مرا اشغال کرده است
این یکی برای کسی است که دوست می‌دارم
آتش (او اکنون، دارد با پای خود می‌آید)

در بهترین [حالت] ام

راهی پیدا کردم.
راهی پیدا کردم تا به لبخند زدن، وادارمت
شعری بد را در پیغام‌گیرت خواندم
پیغام‌هایت را، همیشه نگاه می‌دارم
همیشه به دقت گوش فرا می‌دهی
به شعرهای بی تناسب
همیشه نامت را می‌گویم
انگار که نمی‌دانم تویی
در بهترین [حالت] ات
راهی پیدا کردم
راهی پیدا کردم تا به لبخند زدن، وادارمت
مژه‌هایت را، پنهانی می‌شمارم
با هر کدام، زمزمه می‌کنم دوستات دارم
می‌گذارم به خواب روی
می‌دانم با چشمانی بسته نظاره‌گر من هستی
گوش فرا می‌دهی
به گمانم لبخندی دیدم
راهی پیدا کردم
راهی پیدا کردم تا به لبخند زدن
وادارمت.

از دست دادن مذهب‌ام

زندگی بزرگ است
از تو بزرگ‌تر است و تو من نیستی
مسافتی که خواهم پیمود
فاصله درون چشمانت
آه که خیلی گفته‌ام
چیده خود من بود
آن منم در آن گوشه
آن منم زیر پرتو نور
مذهب‌ام را از دست می‌دهم
در تلاشم، با تو سرکنم
نمی‌دانم آیا قادرم
آه که خیلی گفته‌ام
بسی ناگفته دارم
به گمانم صدای خنده‌ها را شنیدم
به گمانم صدای آواز خواندنت را شنیدم
به گمانم، پنداشتم که دیدمت در حال تلاشی
هر زمزمه‌یی
از هر ساعت گذرا

برمی‌گیریم، اعترافاتم را

می‌کوشم مراقبت باشم

چون ایله کور و کم گشته و آزرده‌یی

آه که خیلی گفته‌ام

چیده خود من بود.

این را کنایه نزن

در نظر آور،

در نظر آور

لغزشی که مرا به زانو در آورد

ناکام ماند

چه آرز همه این خیال‌پردازی‌ها

به جنبش در آیند در اطراف

حال دیگر خیلی گفته‌ام

به گمانم صدای خنده‌ها را شنیدم

به گمانم

به گمانم، پنداشتم تو را در حال تلاشی دیدم

اما تماشای یک رویا بود

تنها یک رویا

۲. به شماره سیزده گلسنگه مراجعه شود.

۴. Hard Core سخت‌ترین و لبراطی‌ترین و لریاسیون Punk-Rock است که ریشه در اوایل دهه

۸۰ دارد این شیوه ایدئال پلک را تا سر حد امکان پیش برد موسیقی به طریقی باورنکردنی سریع

بود و اشعار فزاینده می‌شدند ریفیفا آسان و ساده بودند و ضبط صدا در آلبومها طوری بود که

نگار در یک زیرزمین ضبط شد. اکثر گروه‌ها صغلی مشافه داشتند و اکثراً پس از مدتی Hard

Core را بدون ترک ایدئال آن رها کردند. این ژانر اساساً آمریکایی بود و در نوسانجلس و

پانویس‌ها :

۱. منظور از زیرزمین Under ground گروه‌های راک اولنگرگی هستند که ورده للمرو جریان اصلی

راک هستند

۲. Post-Punk نوعی هنری‌تر و تیرمتر از راک بود که این زیادی برگردن راک. متزکی

۳. Prog-Rock) دهه هفتاد و موسیقی تجربی گروه‌هایی چون Frank Zappa, who

Stooges داشت.

Guadalcanal Diary: 2x4
R.E.M.: Murmur
The DB'S: Stand For Decibels
Tommy Keene: Real Underground
Camper Van Beethoven, Telephone Free
Landside victory

نیویورک متمرکز بود. Hard Core بدون پیوستن به جریان اصلی راک تا اواسط دهه ۹۰ فعال بود و گروه‌های بسیاری چون Nirvana و Green Day تحت تأثیر زیبایی‌شناسی آن قرار گرفتند. برخی آلبوم‌های مهم این نوع عبارتند از:

Black Flag: Damaged
Hüsker Dü: Flip Yourwig
The Misfits: Misfits
D.R.I.: Dirty Rotten LP
Bad Brains: I Against I

۵ صلغای بر طنین ضربه‌ی اتم از آریزها و آکوردها

Jangle Pop جنبش پسا-پانک آمریکایی اواسط دهه ۸۰ بود که به گیتارهای زنگ دار و

ملودی‌های دهه ۶۰ بازگشت. این جنبش با ظهور R.E.M برکنگخته شد

Jangle-Pop در برگیرنده لحن Folk-Rock نیز بود اما عموماً بر پایه Pop بود. این نوع هرگز

به جنبش اصلی راک و پاپ راه نیافت و اکثر گروه‌هایی که با اشعار منتقدانه، صداهای آماتور و خام

و یا منحنی خودت انجام دهه پانک - در این حیطه فعال بودند تا اوایل دهه ۹۰ از صحنه محو و یا از

هم پاشیده شدند

برخی آلبوم‌های مهم این نوع عبارتند از:

Game Theory: Tinker to Evers to Chance

۷. ویژه گروه‌های کاور Cover Bands به گروه‌هایی اطلاق می‌شود که به اجرای ترانه‌های دیگر گروه‌ها می‌پردازند. این ترانه‌ها نیز Cover Songs نام می‌گیرند
۸. طرف دوچهار B-Sides معمولاً به ترانه‌هایی گفته می‌شود که در مجموعه ترانه‌های هیچ آلبومی گنجانده نشده‌اند و اکثراً در انتهای CDهای ترانه‌های مستقل یا در کنسرت‌ها اجرا شدند
۹. منظور از Old-School به اصطلاح دلباس‌سورهای موسیقی راک است
۱۰. اصطلاح Hi-Fi (High Fidelity) در موسیقی راک معمولاً به ضبط‌های با کیفیت بالا اطلاق می‌شود و در مقابل آن اصطلاح Lo-Fi به کار می‌رود که معمولاً گروه‌های زیرزمینی به علت کمبود بودجه مجبور به ضبط آلبوم به طریق Lo-Fi می‌شوند
۱۱. REM مخفف Roentgen Equivalent Man: فیلتر اشعه یونیزه کننده به اندازه یک بروننگن (واحد اندازه‌گیری اشعه X) اشعه X بر بلات‌های اکتسی صحنه بیولوژیکی وارد می‌کند

می‌رود، خوب ما سه نفر باقی مانده دچار اختلال ذهنی شدیم. بیل بسیار هیجان‌زده شده بود که اصلاً در گروه نباشد. این چیزی بود که او حقیقتاً می‌خواست، من واقعاً برای او خوشحالم، ولی این تصمیم بقیه ما را با این فکر مواجه کرد که «حالا چه غلطی باید بکنیم؟»

آیا این حقیقتی که می‌گوییم، یعنی استفاده از پرکاشن‌های کمتر سنتی راک - آیا ممکن است که بیل را به این نتیجه رسانده باشد که کارکرد خود را به عنوان یک نوازنده drum کم‌رنگ شده دیده و حس کرده که بهتر است گروه را راحت بگذارد؟

Stipe: نه، چون نقش او بسیار بیشتر از آن بود. ما همیشه پیرو یک دموکراسی واقعی بودیم و هستیم. هر عضوی حق رای خود را دارد. نقطه نظرات همه هم ارز هم‌دیگر است. هر ایده‌ی شنیده می‌شود. این یک پروسه طولانی است. زندگی با آن مشکل است، اما او با ما به عنوان یک گروه به مدت ۱۷ سال خوب تا کرده است، و همچنین به عنوان یک دوست. ما دوستی خود را برای مدتی بسیار طولانی‌تر از آن چه اکثر گروه‌ها قادرند، حفظ کرده‌ایم. دلیل ترک او خستگی کار در یک گروه راک بود. دیگر لذت نمی‌برد. آن انگیزه و شوقی که به استودیو برود و روی یک آهنگ کار کند، این چرت و پرت‌های مطبوعاتی را انجام دهد، ویدیو ضبط کند و به تور برود را از دست داده بود. دیگر حال انجام این کارها را نداشت. به نظر من او شجاع و مصمم است و واقعاً او را تحسین می‌کنم. مردی با موقعیت مستحکم خود در این گروه، با همه آن چیزهایی که به سوی ما می‌آید، موفقیت‌ها، تحسین و تشویق‌ها، می‌رود و می‌گوید: «می‌دونی چیه؟ تصمیم گرفتم زندگی‌ام را عوض کنم.» واقعاً او را تحسین می‌کنم.

به نظر می‌آید که گروه با انتشار آلبوم LP برای اولین بار تصمیم گرفته به واقعیت غیبت بیل بری Bill Berry تأکید کند. حس می‌شود که گروه به جای پر کردن حفره‌یی که با غیبت او ایجاد شده سعی بر آن دارد که چیزهایی را در اطراف حفره بپوراند. آیا درست فهمیده‌ایم؟

Stipe: خوب، ما نمی‌خواستیم یک بیل بری کاذب داشته باشیم. نمی‌خواستیم کسی را بیاوریم که قطعه‌های او را بنوازد. در حقیقت، وقتی اول بار برای ضبط ایده‌های خود برای آلبوم در مارس ۹۷ در اتاق پذیرایی پیتر در هاوایی گرد آمدیم، در همه ترانه‌ها از Drum Machines استفاده کردیم. چند هفته بعد حدود چهار ترانه یا بیشتر ضبط کرده بودیم. سپس از اکتبر تا حدود یک ماه در Athens جمع شدیم تا به تولید مقدماتی بپردازیم. یعنی آن demoها را برداریم، چند demo دیگر ضبط کنیم، یا شاید چیزهایی به آن‌ها بیفزاییم. این روزی بود که بیل جدایی خود را اعلام کرد. آلبوم همان موقع نیز بسیار تجربی بود و در آن بیل باید به زنجیر کردن و به هم پیچیدن چیزها می‌پرداخت. ما داشتیم به جای این که در سراسر آلبوم از Drum استفاده کنیم، چیزهای مختلف را با پرکاشن‌های متفاوت امتحان می‌کردیم. بیشتر چیزهایی که مایک و پیتر هم نوشتند برای گیتار نوشته نشده بود. اکثراً برای کیبورد و سینتی‌سایزر نوشته شده بود، قطعه‌هایی برای پیانو و گیتار باس و قطعه‌هایی برای سازهای زهی. آن‌ها برای سینتی‌سایزر نوشته بودند ولی از سازهای زهی سود بردند. پس در همان موقع نیز استاندارد drum/guitar را دور انداخته بودیم، یعنی در همان زمان نیز کار واقعاً تجربی بود. وقتی بیل اعلام کرد که

مایکل استایپ:

من یک مدهبی ام

